

Ud at gå for artikel 13

- oversat af Parastoo Azizi på foranledning af Genvej til Udvikling, fra Emmaus Internationals hjemmeside

<https://www.emmaus-international.org/en/news/57-campaign-policy/1750-michel-frédérico,-une-marche-pour-l-article-13.html>

Michel Frédéricico bor og arbejder i Emmaus-Samfundet i Pamiers nær Toulouse i det sydlige Frankrig, hvor han især er beskæftiget med at sortere og arrangere bøger. Den 22. januar 2017 ankom han til Paris og afsluttede en 900 km lang gåtur hen over Frankrig for at forsvare artikel 13 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne¹.

Hvordan startede dette projekt?

Vi var involveret, sammen med Emmaus Frankrig, i drøftelserne til en begivenhed, der kunne gøre et stærkt indtryk, for at deltage i markeringerne af, at det er ti år siden, Emmaus-Bevægelsens stifter, Abbé Pierre, døde. Jeg har altid nydt at gå, så ideen kom til mig helt naturligt. Jeg tog af sted fra Toulouse den 27. december 2016, og jeg gik mellem 25 km og 40 km om dagen helt til Paris. Ideen var at minde folk om eksistensen af artikel 13 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder.

Hvorfor er du engageret i denne sag?

Min familie boede i Algeriet, men vi blev repatrieret til Frankrig, da Algeriet blev uafhængigt og jeg var 5 år gammel. Så jeg ved, hvad det betyder at ikke være i stand til at bevæge sig frit omkring i et krigsramt land. Jeg har boet på Kreta, i Indien, i Afghanistan ...

Artikel 13.¹

1. Enhver har ret til at bevæge sig frit og til frit at vælge opholdssted inden for hver stats grænser.
2. Enhver har ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget, og til at vende tilbage til sit eget land.

Jeg synes, at det bør være obligatorisk for alle unge at tilbringe et år eller to borte fra hjemlandet, så de kan forstå, at folk andre steder simpelt hen gør ting på en anden måde. Vi bor alle i den samme verden, på den samme planet. For mig er det absurd med al den snak om grænser.

Har din march givet dig styrke?

I løbet af marchen talte jeg med medlemmer af Emmaus-samfund og Emmaus-frivilligrupper, der var værter for mig; men jeg talte også meget med folk, jeg mødte på vejen, og de var meget interesserede i denne kamp. Vandringen har givet mig et ønske om at fortsætte og (hvorfor ikke!) besøge alle Europas hovedstæder i 2017- men måske ikke til fods denne gang! Jeg fik også et indblik i Emmaus Frankrigs udvalg for lobbyvirksomhed.

Jeg tror ud fra mine oplevelser på vandringen, at folk grundlæggende er gode og forstående. Jeg har ikke været vidne til det indadskuende Frankrig, som medier og politikere har så travlt med at skildre.